

TEATR im. Stefana Jaracza zaprasza 17 grudnia na kolejną premierę — realizację widowiska „Pastorałka” Leona Schillera, wielkiego polskiego artysty teatru: reżysera, inscenizatora, animatora życia teatralnego, krytyka i historyka teatru, pedagoga, kompozytora, tłumacza i piosenkarza.

Inscenizacja „Pastorałki” jest bogatym i barwnym widowiskiem muzycznym (Schiller pojmował teatr jako poezję i muzykę, sprowadzone razem na scenę). W „Pastorałce” odwołuje się do atmosfery znanej i bliższej każdemu człowiekowi — niezależnie od światopoglądu i wieku — uroczystej atmosfery świąt Bożego Narodzenia.

Utwór ten wykorzystując oryginalne teksty ludowe, zebrane i zestawione w zamkniętą całość dramatyczną przez Leona Schillera, prezentuje stary obrzęd, związany z przejściem świąta w nowy cykl roczny, z Bożym Narodzeniem — symbolem odradzającego się życia i wiary w nowe i lepsze. Oryginalne, znane i ciągle

Przed premierą

śpiewane koledy, scenki koledników, ludowe podania, legendy i wątki fabularne, składają się na to widowisko.

„Schillera urzekła widocznie i dawność koledowania, i bogactwo motywów, i rodzimość, polskość

Z trzech rodzajów teatru, jakie tworzył Schiller: „monumentalnego”, „aktualnego” i „staroświeckiego”, ten trzeci okazał się najżywotniejszy. Oprócz „Pastorałki” stworzył jeszcze „Kram z piosenkami”, „Królowę przedmieścia”, „Kulig” (pra-

„Pastorałka” SCHILLERA

tych dramatycznych obrazów — ruszał właśnie do akcji przeciw nijakiemu, łatwemu repertuarowi, przeważnie obcemu, na polskich scenach. (...) Pierwszy krok to „Pastorałka”. (...) Schillerowskie odtworzenie jest swobodne, twórcze, a jednocześnie wierne dawnemu obyczajowi teatralnemu”. Tak o „Pastorałce” i jej twórcy pisze Julian Lewański.

premiery odbyła się przed laty w Olsztynie w inscenizacji Tadeusza Kozłowskiego).

Pierwszą redakcją „Pastorałki” była „Szopka staropolska” zrealizowana w 1919 roku w Teatrze Polskim w reżyserii Aleksandra Zelwerowicza. Rozbudowana o nowe teksty, wystawiona została w grudniu 1922 roku

przez zespół Reduty i tę datę uważa się za prapremierę „Pastorałki”. Do olbrzymiego powodzenia tej realizacji (grano ją 87 razy) przyczynił się niewątpliwie znakomity zespół aktorski z Jaraczem w roli Adama, Perzanowską w roli Ewy, Chmielewskim w roli Heroda i Mysławską w roli Panny Marii.

Autórami olsztyńskiej realizacji „Pastorałki” są wybitni i znani twórcy teatralni: współpracownik Schillera, Małgorzata Broniewska (reżyseria) oraz plastyk i scenograf, głównie teatru lalkowego, Adam Kilian (scenografia). Muzykę do „Pastorałki” opracował, w oparciu o materiały zebrane przez Schillera, Jan Maklakiewicz. Kierownikiem muzycznym olsztyńskiej realizacji „Pastorałki” jest Lucjan Marzewski.

W sztuce, obok 30-osobowego zespołu aktorskiego, występuje też wokalnie-instrumentalny zespół „Niebo” WSP w Olsztynie oraz chór uczniów PSM I stopnia w Olsztynie.